

אליצור סגל

ע"י ב"כ עו"ד יצחק בם

מרח' בן יהודה 34, מגדל העיר, קומה

18, ירושלים

טל': 077-8150041, פקס: 03-5422596

המבקש

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

המשיבה

הודעה מטעם המשיבה

1. לאור הערות בית המשפט הנכבד התקיים דיון בלשכת פרקליט המדינה. בדיון השתתפו פרקליט המדינה, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), מנהל המחלקה הפלילית הח"מ, ופרקליטים נוספים.
2. בתום הדיון הוחלט על דעת כלל המשתתפים בו כי עמדת המדינה היא שאין עילה, ואף אין הצדקה עניינית לכך שהמשיבה תסכים לביטולו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי ולזיכויו של המבקש בדיון. עמדת המשיבה היא שלא נפלה טעות משפטית בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, אשר קבע פה אחד, שהמבקש ביצע את העבירה של העלבת עובד ציבור, ושההרשעה היא כדיון. יתרה מזאת, לעמדת המשיבה, אין עילה אף למתן רשות ערעור, כשהמחלוקת בין המבקש לבין המשיבה, כפי שהשתקף גם מהדיון, נוגעת רק לשאלה האם ההלכה שנקבעה בדנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מ"י (להלן: "הלכת אונגרפלד") יושמה כהלכה בענין דנן.
3. מכל מקום, היה ובית המשפט הנכבד יחליט להידרש מחדש להלכת אונגרפלד ולנכונותה או - למרות שמדובר בבקשה למתן רשות ערעור - להידרש לשאלת יישומה בעניינו של עובד ציבור "בכיר", תבקש המשיבה לתרום את ההרכב ולדון בבקשה בהרכב מורחב של בית המשפט הנכבד.

4. בהקשר זה יצוין כי המשיבה אינה חולקת על כך שרף הסיכולת של עובד ציבור בכיר, באשר לביטויים העולבים בו, צריך להיות גבוה יותר מאשר אצל עובד ציבור זוטר. לא דין אמירות העולבות בחייל פשוט או ברב צבאי זוטר כדין אמירות העולבות בקצין בכיר, ולא דין אמירות כלפי קצין בכיר כדין אמירות כלפי ראש הארגון. לפיכך, אם היה כותב המבקש בענייננו כי הרב הצבאי הראשי הוא "תפוח רקוב" ו"מושחת" - הביטויים שנדונו בדנ"פ אונגורפלד - לא היה מוגש כלל כתב אישום ולא היינו ניצבים עתה בפני בית המשפט הנכבד.

5. אולם, אין עסקינן באמירה כגון "תפוח רקוב". במקרה דנא עסקינן במצבור אמירות קיצוני במיוחד מבחינת עוצמת הביזוי, עומק ההשפלה ועומק הפגיעה הפוטנציאלית - ואף הפגיעה הממשית - בתפקודו של הקצין הרלוונטי. אמירות אלו נוגעות ללב ליבו של מעמדו המיוחד של הרב הצבאי הראשי, שהוא הסמכות התורנית העליונה והבלעדית בצבא. אמירות אלו נוגעות לליבת השדרה הערכית ממנה שואב הרב הצבאי הראשי את סמכותו, וכפועל יוצא מכך גם רומסות, הלכה למעשה, את מעמדו המוסרי והתורני - באופן כללי, וביתר שאת בקרב הציבור הנוזק לשירותיו.

6. המשיבה אינה סבורה שעובד ציבור בכיר חייב להכיל כל אמירה באשר היא, גם אם היא מבזה ומשפילה, אך מעצם מעמדו. לעמדת המשיבה, לא זו החלכה שיצאה מלפני בית משפט נכבד זה בדנ"פ אונגורפלד. ומשכך, המשיבה סבורה כי בית המשפט המחוזי יישם נכונה את המבחן התוכני בנסיבות המקרה דנא.

7. המשיבה תוסיף כי לדעתה, גם המבחן ההסתברותי יושם נכונה בפסק הדין של בית המשפט המחוזי. הכותב אינו "טוקבקיסט" עלום שם, אלא איש חינוך, בעל הסמכה לרבנות. אדם בעל השפעה. הפרסום היה באתר שעוסק, בין היתר, בפרשנות הלכתית. החשיפה היתה רחבה ביותר. קהל היעד וציבור הקוראים היה בדיוק הציבור שמוסד הרבנות הצבאית ככלל, והרב הצבאי הראשי בפרט, משמעותיים ביותר עבורו.

8. כשאלו הנסיבות - מיהות הכותב, זהות הציבור הצורך את מאמריו, והביטויים הקיצוניים בעוצמתם שפורסמו על ידו - מבחינת ההשפלה והביזוי שבהם - נשמטת, הלכה למעשה, הקרקע תחת הסמכות ההלכתית מוסרית של הרב הצבאי הראשי. ומשכך, ברי כי גם מתקיים מבחן ה"וודאות הקרובה" לפגיעה קשה בתפקודו של הרב הצבאי הראשי, במערכת שהוא עומד בראשה, ובהיבט הרחב - באינטרס ציבורי חשוב מן המעלה הראשונה.

9. אי לכך, המשיבה משוכנעת כי לא נפלה כל טעות משפטית בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ואין עילה או הצדקה לזיכויו של המבקש מן העבירה שבה הורשע.

יוסף (גיואי) אש
מנהל המחלקה הפלילית
בפרקליטות המדינה

היום, י"ט שבט, תשע"ה
8 פברואר, 2015